

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyně Mgr. Jaroslavou Kočandrlovou ve věci

žalobce: **M**■■■■ **H**■■■■, narozený dne ■■■■■
bytem ■■■■■
zastoupený advokátem JUDr. Jiřím Vlasákem
sídlem Nám. Republiky 2, 301 00 Plzeň

proti
žalovaným:

- 1 **HP Eurotherm s.r.o.**, IČO 28012844
sídlem Koterovská 10, 326 00 Plzeň
zastoupená advokátem JUDr. Josefem Hlaváčem
sídlem Martinská 608/8, 301 00 Plzeň
- 2 **J**■■■■ **E**■■■■, narozený dne ■■■■■
bytem ■■■■■
zastoupený advokátem JUDr. Petrem Bauerem
sídlem Purkyňova 593/10, 301 00 Plzeň
- 3 **K**■■■■ **P**■■■■, narozený dne ■■■■■
bytem ■■■■■
zastoupený advokátem JUDr. Josefem Hlaváčem
sídlem Martinská 608/8, 301 00 Plzeň

o zaplacení směnečné sumy 1 180 000 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Směnečný platební rozkaz Krajského soudu v Plzni ze dne 18. 9. 2014 č.j. 47 Cm 133/2014-33 se zrušuje.

Shodu s prvopisem potvrzuje Vladislava Jelínková

- II. Žalobce je povinen zaplatit 1. žalovanému plnou náhradu nákladů řízení v částce 90 764,52 Kč k rukám právního zástupce 1. žalovaného do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalobce je povinen zaplatit 2. žalovanému plnou náhradu nákladů řízení v částce 112 820,40 Kč k rukám právního zástupce 2. žalovaného do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- IV. Žalobce je povinen zaplatit 3. žalovanému plnou náhradu nákladů řízení v částce 90 764,52 Kč k rukám právního zástupce 3. žalovaného do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou doručenou soudu dne 25. 8. 2014 domáhal vydání směnečného platebního rozkazu, jímž by soud žalovaným stanovil povinnost zaplatit mu společně a nerozdílně částku 1 180 000 Kč s příslušenstvím s odůvodněním, že 1. žalovaný vystavil dne 14. 8. 2012 za účelem zajištění pohledávek remitenta za podmínek stanovených ve smlouvě o vyplňovacím právu směnečném z téhož dne nikoliv na řad společnosti LIKOST, spol. s r.o., IČO 25238507 blankosměnku vlastní obsahující všechny náležitosti ve smyslu zákona směnečného a šekového, kterou společnost LIKOST, spol. s r.o. slíbil bezpodmínečně zaplatit částku 1 180 000 Kč dne 18. 4. 2014. Žalovaní č. 2 a 3 spolu se žalobcem jsou na směnce podepsáni jako avalové. Žalobce dne 2. 5. 2014 směnečnou sumu remitentovi v plné výši uhradil a dne 15. 5. 2014 od remitenta obdržel originál směnky vlastní ze dne 14. 8. 2012. K úhradě směnky žalovanými k dnešnímu dni nedošlo, ačkoliv k tomu byli vyzváni.
2. Směnečným platebním rozkazem zdejšího soudu ze dne 18. 9. 2014 č.j. 47 Cm 133/2014-33 bylo návrhu na jeho vydání v plném rozsahu vyhověno. Všichni žalovaní vůči uvedenému směnečnému platebnímu rozkazu podali včasné námitky. 1. a 3. žalovaný namítl, že směnka nebyla ze strany věřitele vyplněna tak, jak bylo ujednáno, a to minimálně v důsledku hrubé nedbalosti věřitele. Dluh 1. žalovaného, za jehož úhradu 3. žalovaný jakožto aval ručil, nebyl a nemohl být ke dni 18. 4. 2014 ve výši 1 180 000 Kč, neboť jistiny dluhu samotného již byly ke dni 18. 4. 2014 zcela uhrazeny a neuhrazené sankční příslušenství částky ve výši 1 180 000 Kč ani zdaleka nedosahovalo. Ke dni 18. 4. 2014 existoval dluh 1. žalovaného za věřitelem společností LIKOST, spol. s r.o. toliko ve výši 318 347,62 Kč. Žalobce samotný pak porušil svoji povinnost danou v ustanovení § 1876 občanského zákoníku v tom směru, že věřitel proti němu uplatnil více, než odpovídá jeho podílu, avšak žalobce o tomto ostatní spoludlužníky – žalované nevyrozuměl a nedal jim předtím, než dluh měl uhradit, příležitost, aby uplatnili proti pohledávce své námitky. Navíc žalobce nikterak neprokázal, že by předmětnou směnku skutečně uhradil. Žalobce neprávem a v rozporu s příslušnými ustanoveními zákona směnečného a šekového požaduje úhradu směnečného peníze s 6 % úrokem od 19. 4. 2014 do zaplacení. Pokud by skutečně došlo k úhradě směnečné sumy dne 2. 5. 2014, jak žalobce tvrdí, pak by mohl dle ustanovení § 49 zákona směnečného a šekového vymáhat 6 % úroky z uhrazené částky ode dne, kdy zaplatil. 2. žalovaný se připojil k námitkám vzneseným 1. a 3. žalovaným, dále namítl, zda je žalobce v dané věci oprávněn se domáhat žalobou zaplacení údajné směnečné pohledávky nejen po výstavci, nýbrž i po ostatních avalistech směnky společně a nerozdílně za situace, kdy se nejedná o avalisty předchozího směnečného dlužníka, nýbrž „stejně postavené avalisty jako žalobce“. Dále 2. žalovaný namítl, že předmětná pohledávka směnečného věřitele byla ke dni 2. 5. 2014 zaplacená, tj. žalobce má v důsledku svého nezákonného postupu právo na bezdůvodné obohacení vůči společnosti LIKOST, spol. s r.o. V neposlední řadě 2. žalovaný namítl, že dne 30. 1. 2013 zaplatil na účet „směnečného věřitele“ společnosti LIKOST, spol. s r.o. částku ve výši 700 000 Kč.
3. Usnesením zdejšího soudu ze dne 2. 2. 2016 č.j. 47 Cm 133/2014-122 byl návrh žalobce, aby do řízení namísto něj vstoupila společnost Dynamic Solvent s.r.o., IČO 26693879, a to na základě smlouvy o postoupení pohledávky ze dne 12. 5. 2015, zamítnut. Usnesením zdejšího soudu ze dne 8. 8. 2016 č.j. 47 Cm 133/2014-150 ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne

7. 3. 2017 č.j. 12 Cmo 327/2016-165 byl návrh žalobce, aby do řízení namísto něj vstoupila společnost MONEY LEND s.r.o., IČO 27191681, a to na základě smlouvy o postoupení pohledávky ze dne 10. 6. 2016, zamítnut. K opětovné žádosti žalobce poté, co došlo k předání směnky mezi žalobcem jako postupitelem a společností MONEY LEND s.r.o. jako postupníkem dne 12. 4. 2017, byl usnesením zdejšího soudu ze dne 24. 4. 2017 č.j. 47 Cm 133/2014-183 ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 24. 8. 2017 č.j. 12 Cmo 197/2017-200 návrh žalobce, aby do řízení namísto něj vstoupila společnost MONEY LEND s.r.o., IČO 27191681, zamítnut, dovolání žalobce bylo usnesením Nejvyššího soudu ČR ze dne 30. 5. 2018 č.j. 29 Cdo 5706/2017-223 odmítnuto. Následně k poučení soudu žalobce svoji aktivní legitimaci ve sporu neprokázal. U zdejšího soudu je vedeno řízení pod sp.zn. 49 Cm 117/2017, ve kterém se postupník - společnost MONEY LEND s.r.o. domáhá vůči 2. žalovanému zaplacení částky 295 000 Kč s příslušenstvím z titulu úhrady směnky ze dne 14. 8. 2012.
4. Dle článku I. § 32 odst. 1, 3 zák. č. 191/1950 Sb., zákona směnečného a šekového, směnečný rukojmí je zavázán jako ten, za koho se zaručil. Zaplatí-li směnečný rukojmí směnku, nabývá práv ze směnky proti tomu, za koho se zaručil a proti všem, kdož jsou této osobě směnečně zavázáni.
  5. Dle § 47 odst. 1, 2, 3, 4 zák. č. 191/1950 Sb. všichni, kdož směnku vystavili, přijali, indosovali nebo se za ní zaručili, jsou zavázáni majiteli rukou společnou a nerozdílnou. Majitel může žádat plnění na každém z nich nebo na několika z nich anebo na všech dohromady a není vázán pořadím, v kterém se zavázali. Stejně právo má osoba, která se podepsala na směnku a ji vyplatila. Uplatnění nároku proti některé osobě směnečně zavázané nebrání majiteli, aby se domáhal svých nároků na ostatních, třeba následují za tím, proti komu byl nárok uplatněn nejprve.
  6. Dle článku I. § 49 zák. č. 191/1950 Sb. kdo vyplatí směnku, může vymáhat na svých předchůdcích: 1. celou částku, kterou zaplatil; 2. šestiprocentní úroky z této částky ode dne, kdy zaplatil; 3. své útraty; 4. odměnu, která se vypočte podle § 48 odst. 1 č. 4.
  7. V daném případě byl žalobou uplatněn nárok z cenného papíru, který je samostatným právním důvodem k plnění, přičemž právní vztahy vzniklé vystavením směnky se spravují zák. č. 191/1950 Sb., zákon směnečný a šekový. Žalobce se svým žalobním návrhem domáhal po žalovaných zaplacení částky 1 180 000 Kč na základě směnky ze dne 14. 8. 2012 vystavené 1. žalovaným, kterou žalobce spolu s 2. a 3. žalovaným avaloval, s odůvodněním, že žalobce dne 2. 5. 2014 směnečnou sumu remitentovi v plné výši uhradil a dne 15. 5. 2014 od remitenta obdržel originál uvedené směnky. Dle žalobce tak jeho plněním byli žalovaní obohaceni. Vztahy mezi směnečnými dlužníky upravuje citované ustanovení článku I. § 47 zákona směnečného a šekového. Zaplativší dlužník může dle článku I. § 49 zákona směnečného a šekového vymáhat částku, kterou zaplatil, úroky, své útraty a odměnu na svých předchůdcích bez ohledu na pořadí – vzniká mu právo na regres. Dle článku I. § 32 odst. 3 zákona směnečného a šekového však vzniká směnečnému rukojmímu, který směnku zaplatil, regres pouze proti dlužníku a jeho předchůdcům na směnce. K nemožnosti uplatnění regresu mezi avalisty navzájem se vyjádřil Vrchní soud v Praze ve svém rozhodnutí sp.zn. 5 Cmo 493/2007. Nejvyšší soud ČR poté ve svém rozsudku sp.zn. 29 Cdo 2653/2015 zastal ve shodě s Vrchním soudem v Praze názor, že v důsledku zaplacení směnky směnečným rukojmím nevznikají avalistovi směnečná práva vůči dalším směnečným rukojmím, kteří se zaručili za téhož dlužníka. Proto soud od počátku námitkového řízení zastával právní názor v tom směru, že námitky 2. a 3. žalovaného jsou důvodné a vůči nim nemůže být žalobce se svým nárokem úspěšný. Žalobce následně uzavřel smlouvu o postoupení pohledávky se společností MONEY LEND s.r.o. dne 10. 6. 2016 a zároveň předal směnku jejímu novému nabyvateli. Doložením uvedené smlouvy o postoupení pohledávek a skutečnosti, že došlo k tradici předmětné směnky, není pochyb o tom, že žalobci aktivní věcná legitimace k vymáhání práv ze směnky nesvědčí. Ke shodnému závěru dospěl i Vrchní soud v Praze ve výše citovaném svém rozhodnutí sp.zn. 12 Cmo 197/2017, který zároveň zdůraznil, že se jednalo v případě uzavření smlouvy o postoupení pohledávky s jím zvoleným postupníkem o dobrovolné rozhodnutí žalobce, který musí nést veškeré důsledky s takovým

rozhodnutím spojené. Vzhledem k tomu, že žalobce k poučení soudu neprokázal, že je stále majitelem směnky a že mu tak svědčí aktivní legitimace ve sporu, bylo namístež vydaný směnečný platební rozkaz, který je pouze rozhodnutím deklaratorní povahy, zrušit, když v souladu s ustanovením § 154 odst. 1 o.s.ř. pro rozsudek je rozhodující stav v době jeho vyhlášení a v této době žalobci věcná aktivní legitimace ve sporu nesvědčí. Proto soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.

8. Výroky pod bodem II. až IV. jsou odůvodněny ustanovením § 142 odst. 1 o.s.ř. za situace, kdy žalobce nebyl ve sporu úspěšným, a proto žalovaným náleží plná náhrada nákladů řízení. 1. a 3. žalovanému byla shodně přiznána na náhradu nákladů řízení částka 90 764,52 Kč, představující 7 úkonů právní služby po 10 416 Kč dle § 7, § 12 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb. (1x převzetí věci, 1x podání námitek ze dne 16. 10. 2014, 2x účast při ústním jednání, 3x vyjádření ve věci, a to ze dne 17. 12. 2015, 26. 9. 2016 a 4. 10. 2017, soud nepřiznal žalovaným požadovanou náhradu za 2 úkony právní služby - písemná vyjádření ze dne 21. 6. 2016 a 5. 6. 2017, nepokládá tyto náklady jako účelně vynaložené vzhledem k tomu, že obsahují shodnou argumentaci jako vyjádření předcházející či se nejedná o vyjádření ve věci), 7 paušálních částek náhrady hotových výdajů advokáta po 300 Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. včetně 21 % DPH z odměny za zastupování a z náhrad dle § 137 odst. 3 o.s.ř. 2. žalovanému na náhradu nákladů řízení soud přiznal částku 112 820,40 Kč za 7 úkonů právní služby po 13 020 Kč dle § 7 vyhl. č. 177/1996 Sb. (1x převzetí věci, 1x podání námitek ze dne 3. 11. 2014, 2x účast při ústním jednání, 3x písemné vyjádření ve věci, a to ze dne 2. 11. 2015, 14. 12. 2015 a 4. 10. 2017, soud nepřiznal 2. žalovanému požadovanou náhradu nákladů za 2 úkony právní služby - písemná vyjádření ze dne 13. 5. 2016 a 14. 6. 2017 z důvodů jako u 1. a 3. žalovaného), 7 paušálních částek náhrady hotových výdajů advokáta po 300 Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. včetně 21 % DPH z odměny za zastupování a z náhrad dle § 137 odst. 3 o.s.ř. Ve všech případech byla žalobci ke splnění povinnosti zaplatit žalovaným náhradu nákladů řízení stanovena běžná 3denní lhůta dle § 160 odst. 1, část věty před středníkem o.s.ř., platební místo k rukám advokátů mu bylo stanoveno dle § 149 odst. 1 o.s.ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve lhůtě 15 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nesplní-li povinný dobrovolně co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může se oprávněný domáhat svého práva návrhem na soudní výkon rozhodnutí nebo podat exekuční návrh u exekutora.

Plzeň 10. září 2018

Mgr. Jaroslava Kočandrlová, v. r.
samosoudkyně